REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza de contencios administrativ
intentată la acțiunea depusă de Igor Creciun împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea la emiterea unui act administrativ individual favorabil
și compensarea cheltuielilor de judecată

(Dosarul nr. 3-834/2026
Nr. PIGD: 2-26045694-12-3-09042026)
Perioada examinării cauzei: 9 aprilie 2026 – 2 iunie 2026

Sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. Sporul pentru munca prestată în timpul nopții și sporul pentru munca suplimentară au caracter permanent. Sporurile respective reprezintă drepturi salariale aferente muncii efectiv prestate, nu constituie plăți compensatorii și urmează a fi incluse în baza de calcul a pensiei. Autoritatea publică nu dispune de putere discreționară în privința includerii acestor sporuri în baza de calcul a pensiei. Premiul anual și premiul unic nu au caracter permanent și, prin urmare, nu urmează a fi incluse în baza de calcul a pensiei.

municipiul Chișinău
2 iunie 2026

Judecătoria Chişinău, sediul Râșcani
În componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul — Constantin Bragoi
Grefier — Doina Stașcov

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului, avocatului — Eugeniu Musteață
Reprezentantului autorității publice pârâte — Ina Vlas

examinând, în ședință de judecată publică, desfășurată la sediul instanței, în limba română, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Igor Creciun,

A C O N S T A T A T :

ÎN FAPT

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

1. La 9 aprilie 2026, avocatul Eugeniu Musteață, acționând în interesele reclamantului Igor Creciun, a depus acțiune în contencios administrativ, în contradictoriu cu Casa Națională de Asigurări Sociale, solicitând:

1) anularea Deciziei nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, emisă de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica, municipiul Chișinău, în partea ce privește stabilirea cuantumului pensiei fără includerea tuturor plăților salariale eligibile din ultimul an de serviciu;

2) anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 471/26 din 1 aprilie 2026, emis ca răspuns la cererea prealabilă nr. C-471/26 din 25 martie 2026;

3) obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual favorabil privind stabilirea/recalcularea pensiei pentru vechime în muncă a reclamantului Igor Creciun, începând cu data de 31 ianuarie 2026, prin includerea în baza de calcul a tuturor plăților salariale eligibile reflectate în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026;

4) obligarea pârâtei la achitarea diferenței de pensie rezultate din recalculare pentru perioada cuprinsă între 31 ianuarie 2026 și data executării efective a hotărârii judecătorești;

5) încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză.

2. În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că Igor Creciun a exercitat neîntrerupt serviciul în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, în perioada 24 iulie 2006 – 30 ianuarie 2026, activitatea sa fiind confirmată prin înscrisurile oficiale emise de instituția competentă.

3. Partea reclamantă a menționat că, din certificatul privind vechimea în muncă, rezultă că Igor Creciun a activat inițial în perioada 24 iulie 2006 – 26 iunie 2010, ulterior fiind încadrat din nou în serviciu, fără o întrerupere relevantă pentru dreptul litigios, începând cu 26 iunie 2010 și până la încetarea raportului de serviciu. La data concedierii, ultima funcție deținută era cea de ofițer superior de investigații al Biroului Zonal Poliție Criminală al Secției de Poliție Transport Feroviar a Inspectoratului de Poliție Bender al IGP al MAI, iar ultimul grad special deținut era cel de comisar. Potrivit aceluiași certificat, vechimea calendaristică în serviciu în cadrul MAI, la data concedierii, constituia 19 ani, 5 luni și 21 de zile. Totodată, în temeiul regimului de calcul avantajos prevăzut de lege și de actele normative subordonate legii, pentru perioada 25 octombrie 2013 – 30 ianuarie 2026, serviciul prestat urma să fie calculat în mod preferențial, o lună de serviciu fiind echivalată cu o lună și jumătate de vechime, în condițiile pct. 8 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994. În consecință, vechimea totală în muncă relevantă pentru stabilirea pensiei, în conformitate cu art. 13 lit. a) din Legea nr. 1544/1993, a fost determinată oficial la 25 de ani, 7 luni și 1 zi.

4. Partea reclamantă a precizat că această constatare factuală este esențială, deoarece litigiul nu privește existența dreptului la pensie pentru vechime în muncă, drept deja recunoscut de autoritate, ci modul de determinare a bazei de calcul al cuantumului pensiei. Cu alte cuvinte, între părți nu există divergențe cu privire la nașterea dreptului la prestație, ci exclusiv cu privire la întinderea patrimonială a acestuia.

5. Partea reclamantă a notat că, prin extrasul din Ordinul IGP nr. 31ef din 27 ianuarie 2026, raportul de serviciu al reclamantului a încetat începând cu 30 ianuarie 2026, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288/2016, ca urmare a acumulării vechimii în muncă ce conferă dreptul la pensie. Același act consemnează distinct două categorii de drepturi bănești acordate la încetarea raportului de serviciu: pe de o parte, compensația bănească pentru concediile de odihnă anuale neutilizate, iar, pe de altă parte, indemnizația unică prevăzută de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016.

6. În opinia părții reclamante, această împrejurare prezintă relevanță factuală directă pentru prezenta cauză. Existența, în ordinul de încetare a raportului de serviciu, a unor plăți clar identificate ca fiind de natură compensatorie sau unică demonstrează că asemenea sume erau distincte, autonome și ușor de identificat în raport cu celelalte componente salariale aferente ultimului an de serviciu. Or, tocmai această delimitare factuală infirmă abordarea administrativă ulterioară, prin care alte plăți, de natură retributivă, au fost tratate în mod generic ca fiind neeligibile pentru calculul pensiei.

7. Partea reclamantă a relevat că, pentru valorificarea dreptului la pensie, instituția de forță a eliberat reclamantului actele prevăzute de lege: ordinul de încetare a raportului de serviciu, certificatul privind vechimea în muncă și certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026 privind plata soldei lunare și a ajutorului material pentru calcularea pensiei. Acest din urmă înscris prezintă o importanță probatorie centrală, întrucât reflectă, defalcat pe luni și pe categorii de plăți, veniturile salariale primite în ultimele 12 luni anterioare eliberării din serviciu.

8. Partea reclamantă a evidențiat că, din conținutul certificatului, rezultă că, pe lângă elementele fixe ale remunerației, Igor Creciun a beneficiat, în ultimul an de activitate, de mai multe componente salariale distincte, între care: salariul de bază, sporul lunar pentru gradul

profesional, sporul pentru performanță, sporul cu caracter specific, sporul lunar în valoare fixă, sporul pentru munca de noapte, sporul pentru munca suplimentară, plățile aferente concediului de odihnă, premiul anual și premiul unic. Așadar, însuși angajatorul public a evidențiat aceste sume nu ca simple mențiuni contabile marginale, ci ca elemente componente ale veniturilor salariale realizate în perioada de referință. Prin urmare, la momentul sesizării organului de asigurări sociale, reclamantul a prezentat un tablou salarial complet, oficial și individualizat, apt să permită determinarea exactă a bazei de calcul, în condițiile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993 și ale pct. 1 – 4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

9. În continuare, partea reclamantă a explicat că, în baza cererii depuse la organul de asigurări sociale, autoritatea a emis Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 privind stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, începând cu 31 ianuarie 2026. Data stabilirii pensiei corespunde prevederilor art. 50 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 1544/1993, potrivit cărora pensia se stabilește de la data eliberării din serviciu, dar nu mai devreme de ultima zi în care persoana a fost asigurată cu soldă. Prin aceeași decizie, autoritatea a stabilit pensia în proporție de 50% din suma soldei, în temeiul art. 13 lit. a) și art. 14 lit. a) din Legea nr. 1544/1993, confirmând astfel existența dreptului reclamantului la pensie pentru vechime în muncă. La determinarea cuantumului pensiei, autoritatea a inclus în baza de calcul suma de 192 233,86 lei, cu titlu de „alte sporuri, suplimente cu caracter permanent și indemnizația lunară în ultimele 12 luni”, stabilind o soldă lunară de 16 019,49 lei și, în consecință, un cuantum al pensiei de 8 009,75 lei.

10. Partea reclamantă a relatat că, ulterior, prin răspunsul la cererea prealabilă, Casa Națională de Asigurări Sociale a precizat în mod expres sumele excluse din calculul pensiei, și anume: sporul pentru munca de noapte, sporul pentru munca suplimentară, premiul anual și premiul unic. Prin urmare, obiectul litigiului a fost clar delimitat chiar de autoritatea pârâtă: nu se contestă nici vechimea în muncă, nici data stabilirii pensiei și nici calitatea de beneficiar a reclamantului, ci exclusiv neincluderea acestor componente bănești în baza de calcul a pensiei. În mod semnificativ, Casa Națională de Asigurări Sociale nu a susținut că sumele respective nu ar fi fost achitate, că certificatul salarial ar fi fals, inexact ori emis cu depășirea competenței și nici nu a contestat faptul că aceste plăți au fost reflectate în actul oficial eliberat de instituția de forță. Singurul raționament al autorității a constat în aprecierea că plățile respective nu s-ar încadra în categoria celor cu caracter permanent. Așadar, disputa este una de natură juridică, vizând calificarea acestor componente salariale, în condițiile în care situația de fapt este, în mare parte, necontroversată. Astfel, litigiul nu privește vechimea necesară, perioada de referință sau valabilitatea înscrisurilor prezentate, ci modul de determinare a bazei de calcul a pensiei, autoritatea selectând componentele salariale incluse în aceasta și pe cele excluse.

11. Partea reclamantă a subliniat că pentru rigoare procesuală, se impune a preciza că prezenta acțiune nu vizează contestarea vechimii în muncă recunoscute reclamantului, a datei de la care a fost stabilită pensia, a excluderii indemnizației unice acordate la eliberarea din serviciu ori a compensației pentru concediul neutilizat, în măsura în care acestea sunt tratate distinct de lege, și nici valabilitatea formală a înscrisurilor emise de instituția de forță. Litigiul privește exclusiv legalitatea refuzului autorității de a include în baza de calcul a pensiei componentele bănești efectiv achitate reclamantului și confirmate prin actele oficiale ale angajatorului, dar excluse din calcul în urma calificării acestora de către autoritatea pârâtă.

12. Partea reclamantă a explicat că punctul de plecare în soluționarea cauzei îl constituie art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993, care stabilește expres componentele ce urmează a fi incluse în baza de calcul a pensiei: salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu, precum și media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu. De la această regulă sunt exceptate plățile compensatorii și indemnizația bănească unică în mărimea sumei mijloacelor bănești de întreținere pe un an. Prin urmare, regula instituită de legiuitor este includerea plăților prevăzute de normă, iar excluderea constituie o excepție, aplicabilă numai categoriilor expres prevăzute de lege. Autoritatea publică nu poate restrânge domeniul de aplicare al regulii și nici extinde sfera excepțiilor, o asemenea conduită fiind incompatibilă cu principiul legalității consacrat de art. 21 alin. (1) – (3) din Codul administrativ.

13. Partea reclamantă a invocat că, în speță, Casa Națională de Asigurări Sociale a inversat logica normei, tratând anumite componente salariale ca fiind implicit neeligibile, în loc să verifice dacă acestea se încadrează în excepțiile expres prevăzute de art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993. O asemenea abordare contravine atât normei menționate, cât și art. 1 alin. (3) din Codul administrativ, potrivit căruia actele normative subordonate legii se aplică numai în măsura în care nu contravin legii. Totodată, mecanismul de calcul al pensiei nu conferă autorității un drept discreționar în sensul art. 16 din Codul administrativ, întrucât nu presupune o apreciere de oportunitate sau alegerea între mai multe soluții legale, ci aplicarea unei formule stabilite de lege. În consecință, orice abatere de la criteriile prevăzute de lege constituie o problemă de legalitate, supusă controlului judecătoresc.

14. Partea reclamantă a relevat că autoritatea publică pârâtă și-a fundamentat refuzul de a include în baza de calcul sporul pentru munca de noapte, sporul pentru munca suplimentară, premiul anual și premiul unic pe considerentul că aceste plăți nu ar avea caracter permanent. O asemenea interpretare este însă contrară cadrului normativ aplicabil. Art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993 nu exclude, ca atare, plățile cu caracter nepermanent, ci stabilește expres excluderea plăților compensatorii și a indemnizației bănești unice. Prin urmare, caracterul permanent al plății nu poate fi transformat într-un criteriu autonom de excludere, suplimentar celor prevăzute de lege.

15. Partea reclamantă a susținut că, potrivit pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, caracterul „permanent” al unei plăți trebuie apreciat în funcție de natura juridică și temeiul său normativ, iar nu de frecvența sau cuantumul constant al acesteia. Astfel, caracterul variabil al unei plăți nu exclude includerea acesteia în media lunară, mecanismul de calcul raportat la ultimele 12 luni presupunând tocmai posibilitatea unor venituri variabile. Totodată, sporul pentru munca de noapte, sporul pentru munca suplimentară și premiul anual nu sunt prevăzute printre plățile compensatorii excluse de pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

16. În consecință, partea reclamantă a afirmat că, prin calificarea caracterului „permanent” drept criteriu autonom de excludere și prin extinderea sferei plăților compensatorii, Casa Națională de Asigurări Sociale a adoptat o interpretare restrictivă a dreptului reclamantului, care urmează a fi verificată prin prisma art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993, a pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, precum și a principiului legalității consacrat de art. 21 din Codul administrativ.

17. Partea reclamantă a subliniat că sporul pentru munca de noapte și sporul pentru munca suplimentară sunt componente salariale prevăzute expres de art. 19 din Legea nr. 270/2018 și de dispozițiile corespunzătoare ale Codului muncii, fiind acordate pentru munca efectiv prestată în condiții speciale. Aceste plăți au caracter retributiv și nu constituie despăgubiri, compensații sociale sau indemnizații acordate la încetarea raportului de serviciu. Caracterul variabil al cuantumului lor, determinat de numărul de ore efectiv lucrate, nu modifică natura juridică a acestora și nu justifică excluderea lor din calculul pensiei. Totodată, plățile respective au fost recunoscute de angajator, reflectate în certificatul salarial și identificate de Casa Națională de Asigurări Sociale, astfel încât disputa privește exclusiv calificarea lor juridică.

18. Partea reclamantă a notat că premiul anual, reglementat de art. 21^1 din Legea nr. 270/2018, reprezintă o componentă salarială legală și recurentă, acordată pentru rezultatele activității profesionale, proporțional cu timpul efectiv lucrat și în funcție de criterii stabilite de lege. Acesta se deosebește de premiile ocazionale sau cu caracter unic, pe care pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 le exclude expres din calculul pensiei. Prin urmare, calificarea premiului anual de către Casa Națională de Asigurări Sociale drept plată neeligibilă ignoră distincția dintre premiul salarial anual și plățile stimulatorii cu caracter unic și nu ar avea suport în reglementările aplicabile.

19. Partea reclamantă a argumentat că simpla denumire de „premiu unic” nu justifică excluderea automată a acestei sume din baza de calcul a pensiei. Casa Națională de Asigurări Sociale trebuia să stabilească temeiul juridic și natura concretă a plății și să demonstreze că aceasta se încadrează efectiv în categoria plăților stimulatorii cu caracter unic excluse de pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994. În lipsa unei asemenea verificări, reclamantul consideră că excluderea este nejustificată, autoritatea având obligația, potrivit art. 85, 87 și 92 din Codul administrativ, să cerceteze din oficiu circumstanțele relevante și să fundamenteze legal restrângerea bazei de calcul a pensiei.

20. Partea reclamantă a susținut că Casa Națională de Asigurări Sociale și-a depășit competența prin recalificarea unilaterală a naturii juridice a plăților atestate de instituția de forță. Potrivit art. 49 alin. (3) din Legea nr. 1544/1993, Casa Națională de Asigurări Sociale poate verifica autenticitatea actelor privind vechimea în serviciu și solda, însă această competență nu îi permite să ignore sau să modifice conținutul înscrisurilor oficiale fără o fundamentare juridică și probatorie corespunzătoare. În condițiile în care Casa Națională de Asigurări Sociale nu a contestat autenticitatea certificatului salarial, nu a solicitat clarificări emitentului și nu a administrat probe care să infirme datele consemnate în acesta, partea reclamantă a considerat nejustificată excluderea unor componente salariale exclusiv în baza propriei calificări juridice.

21. Partea reclamantă a invocat că actele contestate sunt insuficient motivate, contrar art. 31, art. 118 și art. 120 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ. Casa Națională de Asigurări Sociale s-a limitat la afirmația generală că plățile excluse nu au caracter permanent, fără a explica individual motivele excluderii sporului pentru munca de noapte, sporului pentru munca suplimentară, premiului anual și premiului unic și fără a indica temeiurile juridice concrete ale acestei calificări. O asemenea motivare nu permite verificarea raționamentului și a legalității soluției adoptate. Reclamantul a invocat, în același sens, jurisprudența CtEDO în cauzele *Ruiz Torija c. Spaniei* și *Hiro Balani c. Spaniei*, potrivit căreia argumentele esențiale și decisive

pentru soluționarea litigiului trebuie să beneficieze de o examinare efectivă și de un răspuns corespunzător.

22. Partea reclamantă a punctat că semnătura sa pe certificatul salarial atestă cel mult luarea la cunoștință sau primirea documentului, fără a echivala cu acceptarea modului de calcul al pensiei ori cu renunțarea la drepturile de asigurări sociale prevăzute de lege. O asemenea semnătură nu poate valida o eventuală interpretare juridică eronată a Casei Naționale de Asigurări Sociale și nici nu poate împiedica contestarea actelor administrative. În acest sens, partea reclamantă a invocat art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, care garantează dreptul la controlul judecătoresc al activității administrative.

23. Partea reclamantă a subliniat că excluderea unor componente salariale eligibile a diminuat nejustificat baza de calcul și, implicit, cuantumul pensiei, contrar principiilor proporționalității, egalității de tratament, securității juridice și bunei guvernări. Invocând jurisprudența CtEDO (*Stec și alții c. Regatului Unit*, *Kjartan Ásmundsson c. Islandei* și *Béláné Nagy c. Ungariei*), reclamantul a arătat că dreptul la pensie, odată recunoscut de legislația internă, poate constitui un interes patrimonial protejat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, iar orice ingerință în întinderea acestuia trebuie să fie legală, previzibilă și proporțională. Totodată, prin raportare la cauzele *Moskal c. Poloniei* și *Ștefănică și alții c. României*, a invocat obligația autorităților de a acționa coerent și previzibil în administrarea prestațiilor sociale și de a evita tratamente juridice nejustificat diferite în situații similare.

24. Partea reclamantă a relevat că actele contestate sunt afectate de multiple vicii de legalitate, constând în aplicarea eronată a art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993, extinderea nelegală a excepțiilor privind plățile excluse, calificarea greșită a unor componente salariale, depășirea competenței Casei Naționale de Asigurări Sociale și motivarea insuficientă, cu încălcarea principiilor legalității, proporționalității, egalității de tratament și bunei guvernări. În temeiul art. 224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, partea reclamantă a solicitat anularea actelor contestate și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual favorabil, prin includerea plăților salariale eligibile în baza de calcul a pensiei și recalcularea acesteia de la data stabilită de lege, cu achitarea drepturilor patrimoniale aferente.

25. De asemenea, partea reclamantă a invocat existența unei practici judiciare naționale potrivit căreia sporurile și plățile salariale periodice sau recurente, rezultate din munca efectiv prestată ori din mecanisme legale de remunerare, urmează a fi incluse în baza de calcul a pensiei, în măsura în care nu au caracter compensatoriu. Totodată, partea reclamantă a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la securitatea raporturilor juridice, protecția drepturilor patrimoniale și a prestațiilor sociale, necesitatea motivării corespunzătoare a actelor care afectează asemenea drepturi, precum și evitarea tratamentelor juridice arbitrare în situații similare.

26. În materie de drept, partea reclamantă și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 1 alin. (1), 13 lit. a), 14 lit. a), 44 alin. (1) și (2), 48, 49 alin. (2), 50 alin. (1) lit. b) și 54 din Legea nr. 1544/1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne; pct. 1 – 4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994; art. 1 alin. (1) și (3), 2 alin. (1), 3, 4, 21 alin. (1)–(3), 22 alin. (1), 23 alin. (1) și (2), 29 alin. (1) – (3), 31, 36

alin. (2), 60 alin. (1), 64 alin. (1) – (2), 82, 83, 85 alin. (3), 87 alin. (1), 92 alin. (1) – (2), 94 alin. (1), 118 alin. (1)–(3), 120 alin. (1), 162–169, 189 alin. (1), 206 alin. (1) lit. a) și b), 208, 209, 219 alin. (1) – (3), 221 alin. (1), 224 alin. (1) lit. a) și b) și 228 alin. (1) din Codul administrativ; art. 16, 20, 46, 47 și 54 din Constituție; art. 6 § 1 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Poziția autorității publice pârâte asupra acțiunii:

27. La 11 mai 2026, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referința, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de Igor Creciun ca fiind neîntemeiată.

28. În susținerea poziției sale, partea pârâtă a indicat, în esență, că, prin Decizia CTAS Botanica nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, reclamantului Igor Creciun i-a fost stabilită, începând cu 31 ianuarie 2026, pensia pentru vechime în muncă în cuantum de 50% din solda primită înainte de concediere, fiind confirmată o vechime în serviciu de 25 de ani, 7 luni și 15 zile. Cuantumul inițial al pensiei, de 8 009,75 lei, a fost calculat în baza certificatului privind solda bănească nr. 3 din 3 februarie 2026, emis de Inspectoratul de Poliție Bender.

29. Partea pârâtă a invocat prevederile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993 și ale pct. 1 – 4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, potrivit cărora, la calcularea pensiei, se iau în considerare salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu, precum și media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu, dacă acestea au caracter permanent.

30. În acest sens, partea pârâtă a precizat că, la stabilirea pensiei reclamantului, nu au fost incluse sumele aferente sporului pentru munca de noapte – 5 234,12 lei, sporului pentru munca suplimentară – 3 757,11 lei, premiului anual – 9 269,86 lei și premiului unic – 7 300 lei, motivând că acestea nu constituie plăți cu caracter permanent. În consecință, partea pârâtă a considerat că nu există temei pentru recalcularea pensiei și anularea Deciziei nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, invocând, în drept, prevederile art. 196, 197, 206 și 224 din Codul administrativ.

Poziția participanților la proces în cadrul dezbaterilor judiciare:

31. În cadrul ședinței de judecată, reclamantul Igor Creciun, fiind legal citat, nu s-a prezentat. Totuși, reprezentantul acestuia, avocatul Eugeniu Musteață, a fost prezent în ședință și a pledat pentru admiterea acțiunii în sensul formulat.

32. În ședința de judecată, reprezentanta Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ina Vlas, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, pentru motivele expuse în referință.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

33. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 47

Dreptul la asistenţă şi protecţie socială

„*(1) Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea şi bunăstarea, lui şi familiei lui, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuinţa, îngrijirea medicală, precum şi serviciile sociale necesare.*

(2) Cetăţenii au dreptul la asigurare în caz de: şomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrâneţe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistenţă, în urma unor împrejurări independente de voinţa lor.”

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

„*(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei. [...]*”

34. Prevederile relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 3

Scopul legislaţiei administrative

„*Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.*”

Articolul 5

Activitatea administrativă

„*Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.*”

Articolul 6

Procedura administrativă

„*(1) Procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.*

(2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.”

Articolul 10

Actul administrativ individual

„*(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. [...].*”

Articolul 11

Categoriile actelor administrative individuale

„*(1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. [...]*”

Articolul 17

Dreptul vătămat

„*Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.*”

Articolul 19

Cererea prealabilă

„*Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.*”

Articolul 20

Acţiunea în contencios administrativ

„*Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.*”

Articolul 22

Cercetarea din oficiu

„*(1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. [...]*”

Articolul 39

Accesul liber la justiţie

„*(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.*

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.”

Articolul 93

Sarcina probaţiunii

„*(1) Fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. [...]*”

Articolul 162

Scopul procedurii prealabile

„*(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. [...]*

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual. [...]”

Articolul 165

Termenul pentru depunerea cererii prealabile

„*(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. [...]*”

Articolul 189

Înaintarea acţiunii în contencios administrativ

„*(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. [...]*”

Articolul 191

Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ

„*(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ. [...]*”

Articolul 195

Aplicarea suplimentară a prevederilor

„*Procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169 – 171.*”

Articolul 196

Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ

„*(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, dacă legea nu prevede altfel. [...]*”

Articolul 206

Felurile acţiunilor în contencios administrativ

„*(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); [...].*”

Articolul 207

Examinarea admisibilităţii acţiunii în contencios administrativ

„*(1) Instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. [...]*”

Articolul 208

Respectarea procedurii prealabile

„*(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.*

(3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual. [...]”

Articolul 209

Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ

„*(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; [...]*”.

Articolul 219

Asigurarea protecţiei efective a drepturilor

„*(1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.*”

Articolul 224

Hotărârile instanţei de judecată

„*(1) Examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: [...] b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată; [...]*”.

Articolul 225

Limitele controlului judecătoresc

„*(1) Instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.*

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege. [...]”

35. Prevederile relevante ale Codului de procedură civilă sunt următoarele:

Articolul 82

Cheltuielile de judecată

„*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*”

Articolul 84

Taxa de timbru

„*(1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii. [...]*

(3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr. 213/2023. [...]”

Articolul 94

Repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi

„*(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. [...]*”

Articolul 96

Compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică

„*(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

(1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. [...]”

36. Prevederile relevante ale Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 sunt următoarele:

„*[...] (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei.*”

37. Prevederile relevante ale Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri sunt următoarele:

Articolul 1

Tipurile de asigurare cu pensii

„*(1) Militarii care satisfac serviciu prin contract, persoanele din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, precum şi funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, beneficiază de dreptul la pensie viageră pentru vechime în muncă, dacă au vechimea respectivă în serviciu militar şi în organele afacerilor interne. [...]*”

Articolul 2

Condiţiile de asigurare cu pensii

„*(1) Militarilor, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, precum şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, care au dreptul la pensie li se stabileşte pensie după eliberare din serviciu. [...]*”

Articolul 13

Condiţiile de stabilire a pensiei

„*Dreptul la pensie pentru vechime în serviciu îl au:*

a) militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, precum şi funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare care la 1 iulie 2011 au o vechime în serviciu de cel puţin 20 de ani şi 6 luni. În fiecare an ulterior, vechimea în serviciu se majorează, până la atingerea vechimii în serviciu de 25 de ani, conform următorului tabel:

De la 1 iulie	***Vechimea în serviciu***
2011	*20 ani 6 luni*
2012	*21 ani*
2013	*21 ani 6 luni*
2014	*22 ani*
2015	*22 ani 6 luni*
2016	*23 ani*
2017	*23 ani 6 luni*
2018	*24 ani*
2019	*24 ani 6 luni*
2020	*25 ani*

[...]”.

Articolul 14

Mărimea pensiilor

Mărimea pensiilor pentru vechime în muncă se stabileşte în următoarele proporţii: a) pentru militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, pentru persoanele din corpul de

comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, precum şi pentru funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, care au o vechime în serviciu stabilită la art. 13 lit. a) – 50 procente din suma soldei, iar pentru cei pensionaţi pentru limită de vârstă sau din motive de boală – 55 procente din suma soldei; pentru fiecare an complet de vechime în serviciu peste vechimea stabilită la art.13 lit. a) – 3 procente din sumele respective ale soldei, dar în total nu mai mult de 75 procente din aceste sume; [...]".

Articolul 18

Calcularea vechimii în muncă

„*La calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art.13 lit. a) militarilor care statisfac servicu prin contract, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, precum şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, al cărui mod este stabilit de Guvern, se ia în calcul:*

a) serviciul militar activ, serviciul în organele afacerilor interne în funcţiile corpului de comandă şi în trupe, serviciul în cadrul sistemului peniteniciar şi/sau sistemului administraţiei penitenciare, serviciul în detaşamentele şi formaţiunile de partizani; timpul lucrat în ministere şi departamente, instituţii şi organizaţii civile, cu încadrare în serviciu militar activ sau în organele afacerilor interne; timpul aflării în prizonierat, dacă acesta nu a fost benevol şi dacă militarul nu a săvârşit în prizonierat infracţiuni împotriva Patriei; timpul aflării sub arest şi ispăşirii de pedeapsă al militarilor, al persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, precum şi al funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, deferiţi fără temei justiţiei sau supuşi represiunilor nedrepte şi reabilitaţi ulterior; timpul lucrat în Departamentul de Stat pentru Problemele Militare şi în Serviciul Protecţiei Civile şi Situaţiilor Excepţionale;

b) timpul de studii în instituţii de învăţământ superior civil, dar nu mai mult de cinci ani, calculându-se 6 luni de serviciu pentru un an de studii - persoanelor din corpul de ofiţeri militari şi din corpul de comandă (cu excepţia corpului de ofiţeri inferiori) al organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare;

c) timpul de îndeplinire a serviciului în condiţii deosibite - în condiţiile avantajoase respective inclusiv în condiţiile stabilite de legislaţie pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi;

d) serviciul în forţele armate, în organele securităţii de stat şi în organele afacerilor interne ale fostei U.R.S.S. şi ale altor state, dacă militarii, persoanele din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne, precum şi funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare au fost transferaţi, în modul stabilit, în Forţele Armate, în organele securităţii statului şi în organele afacerilor interne ale Republicii Moldova;

e) 2 ani de vechime în muncă în ramurile civile înrudită cu specialitatea lor militară pentru un an de serviciu, dar nu mai mult de 10 ani de serviciu - persoanelor din corpul de ofiţeri şi din corpul de comandă (cu excepţia celui inferior) al organelor afacerilor interne şi din

cadrul Inspectoratului General de Carabinieri şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare;

f) alte perioade de activitate prevăzute de legislaţie."

Articolul 44

Câștigul (solda) din care se calculează pensia

„*(1) Pensia pentru militarii care au îndeplinit serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, precum şi pentru funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, şi pentru familiile lor se calculează din solda acestora.*

(2) Pensia pentru persoanele menţionate se calculează din salariul funcţiei, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu primite înainte de concediere, precum şi din media lunară a altor recompense, plăţi, sporuri şi suplimente primite în ultimul an de serviciu, cu excepţia plăţilor compensatorii şi a indemnizaţiei băneşti unice în mărimea sumei mijloacelor băneşti de întreţinere pe un an."

Articolul 48

Stabilirea pensiilor

„*Pensiile militarilor în termen, ale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, ale persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, ale funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, ale ofiţerilor de protecţie şi colaboratorilor organelor securităţii statului, Centrului Naţional Anticorupţie şi ale membrilor familiilor acestora se stabilesc de către Casa Naţională de Asigurări Sociale, în modul stabilit de Guvern.*"

Articolul 49

Solicitarea pensiei

„*(1) Militarii în termen, militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, ofiţerii de protecţie şi colaboratorii organelor securităţii statului, Centrului Naţional Anticorupţie şi membrii familiilor acestora depun cerere de stabilire a pensiei la organul de asigurări sociale.*

(2) Acordarea drepturilor la pensie sau respingerea cererii de pensionare se face prin decizie, emisă de organul de asigurări sociale în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii cu toate actele necesare.

(3) Organele de asigurări sociale au dreptul de control asupra autenticităţii actelor ce confirmă vechimea în serviciu şi solda (câştigul), eliberate de organele abilitate."

Articolul 54

Plata pensiilor pentru perioada precedentă

„*Suma pensiei calculată pentru pensionarii din rândurile militarilor, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri precum şi ale funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare şi pentru familiile acestora şi nesolicitată la timp se plăteşte pentru perioada precedentă, însă cel mult pentru 3 ani premergători datei solicitării pensiei. Sumele*

pensiei neprimite la timp din vina organelor care au stabilit sau care plătesc pensia se plătesc pentru perioada precedentă fără limite în timp."

38. Prevederile relevante ale Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar sunt următoarele:

Articolul 10

Componentele salariului lunar

„*(1) Salariul lunar al personalului din unitățile bugetare pentru activitatea desfășurată pe durata normală a timpului de lucru stabilită de lege este constituit din:*

a) partea fixă, compusă din: – salariul de bază; – sporul lunar în valoare fixă; – sporul lunar pentru gradul profesional; – sporul lunar pentru deținerea titlului științific și/sau științifico-didactic; – sporul lunar pentru deținerea titlului onorific;

b) partea variabilă, care cuprinde: – sporul pentru performanță; – sporuri cu caracter specific.

(2) Suplimentar la cele menționate la alin.(1), personalul unităților bugetare beneficiază, după caz, de: – sporul de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile; – sporuri pentru munca suplimentară, pentru munca de noapte și/sau pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus; – spor pentru participare în proiecte de dezvoltare finanțate din surse externe; – spor pentru realizarea sarcinilor prioritare în contextul implementării cerințelor de aderare la Uniunea Europeană; – sporul de compensare pentru munca prestată în condiții de risc sporit pentru sănătate; – sporul pentru consolidarea capacităților instituționale ale autorităților publice locale amalgamate; – sporul pentru consolidarea capacităților manageriale și profesionale ale personalului din cadrul autorităților publice locale de nivelul întâi; – premii unice; – premiu anual. [...]

(4) Termenele, periodicitatea și locul de plată a salariului personalului din unitățile bugetare se stabilesc în conformitate cu art.142 din Codul muncii al Republicii Moldova. Distribuirea salariului lunar al personalului din unitățile bugetare se efectuează prin intermediul serviciului guvernamental de plăți electronice, la conturile de plăți ale salariaților, în modul stabilit de Guvern."

Articolul 12

Salariul de bază

„*(1) Salariul de bază corespunde muncii prestate în cadrul programului complet de muncă în cursul unei luni. [...]*"

Articolul 19

Sporuri pentru munca suplimentară, pentru munca de noapte și pentru munca prestată în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus

„*(1) Pentru munca suplimentară, personalul unităților bugetare are dreptul la: a) spor pentru orele de muncă prestate în afara duratei normale a timpului de muncă sau în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus pentru activități desfășurate potrivit atribuțiilor postului, dacă orele de muncă suplimentară sau zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau zilele de repaus nu sunt compensate cu alte ore/zile libere în conformitate cu legile speciale/contractele colective de muncă/regulamentele interne; b) spor pentru munca de noapte.*

(2) Sporul pentru orele de muncă prestate în afara duratei normale a timpului de muncă sau în zilele de sărbătoare nelucrătoare şi/sau în zilele de repaus pentru activităţi desfăşurate potrivit atribuţiilor postului se stabileşte în condiţiile art. 103–105 din Codul muncii al Republicii Moldova, în mărime dublă a salariului de bază pe unitate de timp.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică persoanelor salarizate prin cumul de funcţii în cadrul aceleiaşi unităţi bugetare.

(4) Personalul care, potrivit programului normal de lucru, îşi desfăşoară activitatea între orele 22.00 şi 6.00 beneficiază pentru orele lucrate în acest interval de timp de un spor în mărime de 50% din salariul de bază pe unitate de timp, în condiţiile stabilite la art. 103 şi 159 din Codul muncii al Republicii Moldova."

Articolul 21

Premii unice

„*(1) Personalul din unităţile bugetare poate beneficia de premii unice cu prilejul sărbătorilor profesionale şi al zilelor de sărbătoare nelucrătoare, care se plătesc din contul economiei mijloacelor alocate pentru retribuirea muncii pe anul respectiv, dar nu mai mult de 5% din fondul anual de salarizare la nivel de unitate bugetară.*

(2) Cuantumul premiului unic, în fiecare caz în parte, nu va depăşi salariul de bază al persoanei premiate, cu excepţia conducătorului unităţii bugetare şi a adjunctului/locţiitorului acestuia, pentru care cuantumul premiului unic, în fiecare caz în parte, nu va depăşi 50% din salariul de bază.

(3) Premii unice pot fi acordate şi drept măsuri de stimulare, dacă acestea sunt prevăzute în legi speciale, cu respectarea condiţiilor alin. (1) şi (2) din prezentul articol."

Articolul 21^1

Premiu anual

„*(1) Personalul din unităţile bugetare poate beneficia de premiu anual pentru rezultatele activităţii în anul de gestiune, proporţional timpului efectiv lucrat în anul respectiv.*

(2) Indicii şi mărimile premiilor pentru conducătorii unităţilor bugetare se stabilesc de către organul ierarhic superior. Mărimea maximă a premiilor pentru conducători nu poate depăşi 50% din salariul de bază.

(3) Premiul anual nu se acordă salariaţilor care, în cursul anului, au desfăşurat o activitate profesională ineficientă sau necorespunzătoare ori au fost sancţionaţi disciplinar, pentru perioada termenului de validitate a sancţiunii disciplinare aplicate salariatului în anul de gestiune.

(4) Pentru acordarea premiului anual se utilizează mijloacele fondului de salarizare în mărime de până la 50% din salariile de bază ale persoanelor cu drept de a beneficia de premiu anual.

(5) Modul de acordare a premiului anual se stabileşte de Guvern."

39. Prevederile relevante ale Codului muncii sunt următoarele:

Articolul 103

Munca de noapte

„*(1) Se consideră muncă de noapte munca prestată între orele 22.00 şi 6.00. [...]*"

Articolul 104

Munca suplimentară

„(1) Se consideră muncă suplimentară munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă prevăzute la art. 95 alin. (2), la art. 96 alin. (2)-(4), la art. 98 alin. (3) şi la art. 99 alin.(1). Pe perioada de acţiune a stării de urgenţă, de asediu şi de război sau a stării de urgenţă în sănătate publică, autorităţile competente de gestionarea stării respective pot dispune, pentru unele categorii de salariaţi, atragerea la muncă suplimentară cu depăşirea limitelor prevăzute de prezentul cod, precum şi condiţiile de prestare a acesteia.

(2) Atragerea la muncă suplimentară poate fi dispusă de angajator fără acordul salariatului: a) pentru efectuarea lucrărilor necesare pentru apărarea ţării, pentru preîntîmpinarea unei avarii de producţie ori pentru înlăturarea consecinţelor unei avarii de producţie sau a unei calamităţi naturale; b) pentru efectuarea lucrărilor necesare înlăturării unor situaţii care ar putea periclita buna funcţionare a serviciilor de aprovizionare cu apă şi energie electrică, de canalizare, poştale, de telecomunicaţii şi informatică, a căilor de comunicaţie şi a mijloacelor de transport în comun, a instalaţiilor de distribuire a combustibilului, a unităţilor medico-sanitare.

(3) Atragerea la muncă suplimentară se efectuează de angajator cu acordul scris al salariatului: a) pentru finalizarea lucrului început care, din cauza unei reţineri neprevăzute legate de condiţiile tehnice ale procesului de producţie, nu a putut fi dus pînă la capăt în decursul duratei normale a timpului de muncă, iar întreruperea lui poate provoca deteriorarea sau distrugerea bunurilor angajatorului sau ale proprietarului, a patrimoniului municipal sau de stat; b) pentru efectuarea lucrărilor temporare de reparare şi restabilire a dispozitivelor şi instalaţiilor, dacă deficienţele acestora ar putea provoca încetarea lucrului pentru un timp nedeterminat şi pentru mai multe persoane; c) pentru efectuarea lucrărilor impuse de apariţia unor circumstanţe care ar putea provoca deteriorarea sau distrugerea bunurilor unităţii, inclusiv a materiei prime, materialelor sau produselor; d) pentru continuarea muncii în caz de neprezentare a lucrătorului de schimb, dacă munca nu admite întrerupere. În aceste cazuri, angajatorul este obligat să ia măsuri urgente de înlocuire a salariatului respectiv.

(4) Atragerea la muncă suplimentară în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (2) şi (3) se admite cu acordul scris al salariatului şi al reprezentanţilor salariaţilor.

(5) La solicitarea angajatorului, salariaţii pot presta munca în afara orelor de program în limita a 240 de ore într-un an calendaristic.

(5[1]) Durata maximă a timpului de muncă a salariaţilor nu poate depăşi 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele de muncă suplimentară. Ca excepţie, durata timpului de muncă, ce include şi orele de muncă suplimentară, poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână cu condiţia ca media orelor de muncă, calculate pe o perioadă de referinţă de 4 luni calendaristice, să nu depăşească 48 de ore pe săptămână. [...]”

Articolul 157

Retribuirea muncii suplimentare

„(1) În cazul retribuirii muncii pe unitate de timp (cu salariu tarifar sau cu salariul funcţiei), munca suplimentară (art.104), pentru primele două ore, se retribuie în mărime de cel puţin 1,5 salarii de bază stabilite salariatului pe unitate de timp, iar pentru orele următoare – cel puţin în mărime dublă.

(2) În cazul retribuirii muncii în acord cu aplicarea sistemului tarifar de salarizare, pentru munca suplimentară se plăteşte un adaos de cel puţin 50 la sută din salariul tarifar al salariatului de categoria respectivă, remunerat pe unitate de timp pentru primele 2 ore, şi în mărime de cel puţin 100 la sută din acest salariu tarifar – pentru orele următoare, iar cu aplicarea sistemelor netarifare de salarizare – de 50 la sută pentru primele 2 ore şi, respectiv, 100 la sută din salariul minim stabilit pe unitate de timp – pentru orele următoare. [...]"

Articolul 159

Retribuirea muncii de noapte

„*Pentru munca prestată în program de noapte se stabileşte un adaos în mărime de cel puţin 0,5 din salariul de bază pe unitate de timp stabilit salariatului.*"

40. Prevederile relevante ale Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire şi plată a pensiilor şi indemnizaţiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Naţional Anticorupţie şi sistemului penitenciar sunt următoarele:

„***1.*** *Se stabileşte că pensiile militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne corpului de ofiţeri şi subofiţeri al Poliţiei de Frontieră colaboratorilor Centrului Naţional Anticorupţie şi funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare se calculează din salariul funcţiei, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în muncă, primite înainte de concediere, precum şi din media lunară a altor recompense, plăţi, sporuri şi suplimente, primite în ultimul an de serviciu, iar celor eliberaţi din serviciu pînă la punerea în aplicare a Legii nr.1426-XIII din 23 decembrie 1997 - din toate tipurile de plăţi prevăzute pentru calcularea pensiei categoriilor respective de militari, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofiţeri şi subofiţeri al Poliţiei de Frontieră, colaboratorilor Centrului Naţional Anticorupţie şi funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare, care îşi îndeplinesc serviciul.*

2. *Pensiile militarilor şi ale persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne corpului de ofiţeri şi subofiţeri al Poliţiei de Frontieră colaboratorii Centrului Naţional Anticorupţie şi ale funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare se calculează din următoarele tipuri de drepturi băneşti:*

a) pentru militarii care au îndeplinit serviciul pe bază de contract, persoanele din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare corpului de ofiţeri şi subofiţeri al Poliţiei de Frontieră (cu excepţia persoanelor indicate în subpunctele „b" şi „c" ale prezentului punct) - din salariul funcţiei deţinute conform schemei de încadrare, salariul pentru gradul militar (gradul special), sporul procentual pentru vechime în muncă, primite înaintate de concediere, precum şi din media lunară a altor recompense, plăţi, sporuri şi suplimente, primite în ultimul an de serviciu.

Militarilor din corpul de ofiţeri, transferaţi pentru motive de sănătate sau limită de vîrstă de la activitatea legată de efectuarea zborurilor în posturi cu salarii de funcţie mai mici, care la ziua transferului aveau vechimea în muncă suficientă pentru a li se stabili pensia pentru vechime

în muncă, la eliberarea din serviciul militar activ pensia li se calculează din salariul de funcţie de care beneficiau la momentul transferului, dacă acesta este mai mare decît salariul de funcţie conform postului scriptic la momentul concedierii.

În acelaşi mod se calculează şi pensiile persoanelor din corpul de ofiţeri cu gradul militar de colonel, colonel de poliţie, colonel de justiţie, colonel al serviciului intern, persoanelor asimilate lor şi superiorilor, care sînt transferaţi în interes de serviciu, pentru motive de sănătate sau limită de vîrstă din funcţia ce au deţinut-o cel puţin trei ani în posturi cu salarii de funcţie mai mici şi care în ziua transferului aveau dreptul la pensie pentru vechime în muncă;

b) pentru militarii din corpul de ofiţeri şi persoanele din corpul de comandă (cu excepţia inferiorilor) din organele afacerilor interne corpul de ofiţeri al Poliţiei de Frontieră colaboratorii Centrului Naţional Anticorupţie şi funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, detaşaţi pentru a lucra în ministere, departamente, instituţii şi organizaţii civile, cu menţinerea în serviciul militar activ sau în serviciul organelor afacerilor interne sau în serviciul Poliţiei de Frontieră în serviciul organelor Centrului Naţional Anticorupţie, care au fost remuneraţi în modul şi cuantumul stabilit pentru colaboratorii ministerelor, departamentelor, instituţiilor şi organizaţiilor nominalizate - din salariul de funcţie stabilit militarilor din corpul de ofiţeri sau persoanelor din corpul de comandă al organelor afacerilor interne persoanelor din corpul de ofiţeri al Poliţiei de Frontieră colaboratorilor Centrului Naţional Anticorupţie şi funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare pentru exercitarea unor funcţii similare în ministerele de unde au fost detaşaţi, salariul pentru gradul militar (special), sporul procentual pentru vechime în muncă, primite înainte de concediere, precum şi din media lunară a altor recompense, plăţi, sporuri şi suplimente, primite în ultimul an de serviciu;

c) pentru militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare corpul de ofiţeri şi subofiţeri al Poliţiei de Frontieră, eliberaţi din serviciul militar activ (sau Poliţia de Frontieră) pînă la intrarea în funcţie conform schemei de încadrare - din suma tuturor tipurilor de drepturi băneşti prevăzute în punctul 1 al prezentei hotărîri.

Avansarea în grad a militarilor în rezervă nu constituie un temei pentru revizuirea pensiei stabilite anterior. [...]"

***3.** În media lunară a recompenselor, plăţilor, sporurilor şi suplimentelor se includ recompensele, plăţile, sporurile şi suplimentele care, conform legislaţiei în vigoare, sunt acordate permanent.*

Totodată, indemnizaţia pentru executarea conştiincioasă a obligaţiunilor de serviciu, pentru disciplină ireproşabilă (premiile militarilor de la întreprinderile autogestionare) şi asistenţa materială se iau în considerare în mărimile real plătite în ultimul an de serviciu, dar nu mai mult decît mărimile prevăzute în anul calendaristic respectiv.

Nu se includ în media lunară a recompenselor, plăţilor, sporurilor şi suplimentelor, primite în ultimul an de serviciu, indemnizaţia de concediere şi plăţile compensatorii.

Se consideră plăţi compensatorii: compensaţia pentru concediul nefolosit; compensaţia în schimbul raţiei alimentare; compensaţia în schimbul echipamentului; compensaţia pentru

mutilare sau altă daună pricinuită sănătăţii; compensaţia pentru închirierea spaţiului locativ; indemnizaţiile de transfer; plăţile de asigurare; indemnizaţiile de instalare, diurnele şi alte plăţi, raportate la cheltuielile de deplasare, precum şi sporurile şi suplimentele la salariu, care se plătesc în loc de diurnă; indemnizaţiile lunare în mărimea unui salariu pentru efectivul de trupă şi corpul de comandă ale Departamentului pentru combaterea crimei organizate şi corupţiei al Ministerului Afacerilor Interne; majorările la salariile de funcţie, plătite în timpul aflării în Forţele de menţinere a păcii, precum şi colaboratorilor instituţiilor penitenciare dislocate în or. Bender; plăţile stimulatorii cu caracter unic (inclusiv premiile), acordate cu prilejul jubileelor şi pentru muncă sîrguincioasă; sporul la salariul de funcţie în cuantum de 50%, prevăzut de art.29 pct.5 al Legii cu privire la funcționari publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare nr.1036-XIII din 17 decembrie 1996; pensiile şi alte plăţi cu caracter unic şi compensatoriu.

4. *Pentru calcularea mediei lunare a recompenselor, plăţilor, sporurilor şi suplimentelor se stabilesc următoarele perioade de decontare: a) militarilor, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne corpului de ofiţeri şi subofiţeri al Poliţiei de Frontieră colaboratorilor Centrului Naţional Anticorupţie şi funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare - ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii (decedării) (de la data de 1 până la data de 1); b) militarilor, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare persoanelor din corpul de ofiţeri şi subofiţeri al Poliției de Frontieră, care au îndeplinit serviciul mai puţin de un an, li se iau în calcul lunile calendaristice precedente concedierii (decedării) (de la data de 1 pînă la data de 1), iar militarilor, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, precum şi membrilor familiilor lor din rîndurile pensionarilor - 12 luni calendaristice; c) pentru militarii, persoanele din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare persoanele din corpul de ofiţeri şi subofiţeri al Poliţiei de Frontieră, care s-au aflat în serviciu mai puţin de o lună, perioada de decontare se calculează ca o lună calendaristică deplină.*

Media lunară a recompenselor, plăţilor, sporurilor şi suplimentelor se deduce astfel: a) sumele recompenselor, plăţilor, sporurilor şi suplimentelor (cu excepţia celor enumerate în alineatul trei al punctului 3 din prezenta hotărîre) plătite (care trebuiau plătite) în perioada de decontare se adună şi se împart la numărul de luni din perioada de decontare; b) pentru persoanele concediate pînă la punerea în aplicare a Legii nr.1426-XIII din 23 decembrie 1997, sumele recompenselor, plăţilor, sporurilor şi suplimentelor prevăzute pentru stabilirea pensiei categoriilor respective de militari, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, care îşi îndeplinesc serviciul, se adună şi se împart la numărul de luni din perioada de decontare."

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului, coroborând probele administrate cu dispozițiile legale incidente și apreciind argumentele invocate de părți, instanța de judecată concluzionează că acțiunea înaintată de Igor Creciun este admisibilă și parțial întemeiată, pentru considerentele ce urmează.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii:

42. În prealabil, instanța reține că Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 și Decizia nr. 471/26 din 1 aprilie 2026, întrunesc elementele definitorii ale unor acte administrative individuale, în sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, întrucât reprezintă măsuri oficiale adoptate de o autoritate publică într-un caz individual de drept public, producând nemijlocit efecte juridice asupra dreptului reclamantului la pensie. Totodată, actele administrative contestate au caracter defavorabil, în sensul art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, întrucât prin acestea a fost refuzată, în parte, acordarea avantajului solicitat, pensia fiind stabilită fără includerea în baza de calcul a sporului pentru munca prestată în timpul nopții, a sporului pentru munca suplimentară, a premiului anual și a premiului unic.

43. Din punct de vedere al felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, instanța apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul Igor Creciun reprezintă o acțiune în obligare, în sensul art. 206 alin. (1) lit. b), coroborat cu art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. Or, reclamantul solicită anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, precum și obligarea pârâtei să emită un act administrativ individual favorabil privind recalcularea și plata pensiei, cu includerea în baza de calcul a sporului pentru munca prestată în timpul nopții, a sporului pentru munca suplimentară, a premiului anual și a premiului unic.

44. Sub aspectul competenței materiale și teritoriale, instanța notează că obiectul prezentei acțiuni nu se circumscrie ipotezelor de excepție prevăzute de art. 191 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, astfel încât competența materială de soluționare a cauzei în primă instanță aparține judecătoriei. Totodată, având în vedere sediul autorității publice emitente a actului administrativ contestat și ținând cont de prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, instanța constată că prezenta cauză este de competența teritorială a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

45. Cu privire la existența unui drept vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța menționează că unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ îl constituie revendicarea unui drept subiectiv propriu, pretins a fi vătămat prin una dintre formele activității administrative. Or, persoana care înaintează o acțiune în contencios administrativ trebuie să invoce și să justifice, cel puțin la nivelul testului de admisibilitate, existența unui drept sau a unui interes legitim propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

46. Reclamantul are dreptul de a înainta o acțiune în contencios administrativ ori de câte ori, în urma unei examinări sumare a circumstanțelor expuse în cererea de chemare în judecată, a actelor anexate și a dosarului administrativ, se poate deduce existența unei probabilități privind lezarea unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea vătămării unui drept subiectiv se prezumă de fiecare dată când persoana are calitatea de destinatar al actului administrativ individual defavorabil, în sensul art. 11 alin. (2) teza întâi din Codul

administrativ, sau de terț ale cărui drepturi ori interese legitime sunt afectate de actul administrativ respectiv.

47. În speță, prin prisma art. 10 și 11 din Codul administrativ, reclamantul Igor Creciun are calitatea de destinatar al actului administrativ individual defavorabil contestat.

48. În lumina circumstanțelor expuse, instanța concluzionează că, prin acțiunea depusă, reclamantul Igor Creciun urmărește, pe calea controlului judecătoresc al activității administrative, apărarea unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume dreptul la stabilirea și calcularea pensiei pentru vechime în muncă, cu includerea în baza de calcul a sporului pentru munca prestată în timpul nopții, a sporului pentru munca suplimentară, a premiului anual și a premiului unic. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim, în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ, este întrunită.

49. Cu privire la respectarea procedurii prealabile, instanța reține că, anterior înaintării acțiunii în contencios administrativ, reclamantul Igor Creciun a respectat această procedură, astfel încât, la 25 martie 2026, a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea Deciziei de stabilire a pensiei nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 și emiterea unui act administrativ individual favorabil privind recalcularea cuantumului pensiei cu includerea în baza de calcul a sporului pentru munca suplimentară, a premiului anual și a premiului unic.

50. Prin răspunsul (decizia) nr. 471/26 din 1 aprilie 2026, emis de Casa Națională de Asigurări Sociale în procedura prealabilă, cererea prealabilă a reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată.

51. Totodată, sub aspectul respectării termenului de înaintare a acțiunii, instanța atestă că răspunsul nr. 471/26 a fost emis de Casa Națională de Asigurări Sociale la 1 aprilie 2026, iar acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 9 aprilie 2026.

52. În aceste împrejurări, instanța reține că acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

53. Astfel, în urma verificării din oficiu a condițiilor de admisibilitate, în conformitate cu art. 207 din Codul administrativ, instanța constată că prezenta acțiune întrunește toate condițiile legale pentru a fi examinată în fond, nefiind incident niciunul dintre cazurile de inadmisibilitate prevăzute de alin. (2) al aceluiași articol.

Cu referire la fondul acțiunii:

54. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de judecată, în conformitate cu exigențele dreptului la un proces echitabil și având în vedere rolul determinant al concluziilor sale pentru soluționarea litigiului, are obligația de a examina în mod efectiv problemele esențiale supuse aprecierii sale (a se vedea hotărârea *Hiro Balani c. Spaniei*, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994, § 27, precum și hotărârea *Georgiadis c. Greciei*, nr. 21522/93 din 29 mai 1997, § 43).

55. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu poate fi interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de părți (hotărârea *García Ruiz c. Spaniei*, nr. 30544/96 din 21 ianuarie 1999, § 26). Cu toate acestea, argumentele care sunt decisive pentru soluționarea litigiului

necesită o examinare efectivă și un răspuns clar din partea instanței (hotărârea *Ruiz Torija c. Spaniei*, nr. 18390/91 din 9 decembrie 1994, § 30; hotărârea *Petrović și alții c. Muntenegrului*, nr. 17658/18 și altele, din 13 noiembrie 2018, § 43), în special argumentele referitoare la drepturile și obligațiile garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Fabris c. Franței*, 2013, § 72, in fine; hotărârea *Paun Jovanović c. Serbiei*, 2023, § 108).

56. Pe parcursul judecării cauzei, instanța a constatat că, potrivit certificatului nr. 35/24-410 din 29 ianuarie 2026, vechimea totală în serviciu a lui Igor Creciun pentru stabilirea pensiei constituie 25 ani, 7 luni și 1 zile (f.d. 24).

57. Totodată, potrivit extrasului din Ordinul nr. 31ef din 27 ianuarie 2026, emis de Inspectoratul General al Poliției, raporturile de serviciu ale lui Igor Creciun au încetat la 30 ianuarie 2026 (f.d. 23).

58. Conform deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Botanica, mun. Chișinău nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, reclamantului i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în temeiul Legii nr. 1544/1993. Din conținutul acestei decizii rezultă că, la determinarea cuantumului pensiei, la rubrica „Alte sporuri, suplimente cu caracter permanent și indemnizația lunară în ultimele 12 luni" a fost inclusă suma de 192 233,86 lei, iar cuantumul pensiei a fost stabilit la 8 009,75 lei, începând cu 31 ianuarie 2026.

59. Potrivit certificatului nr. 3 din 3 februarie 2026 privind plata soldei lunare și a ajutorului material pentru calcularea pensiei, eliberat pe numele lui Igor Creciun de către Inspectoratul de Poliție Bender, reclamantul a deținut funcția de ofițer superior de investigații al Biroului Zonal Poliție Criminală al Secției de Poliție Transport Feroviar a Inspectoratului de Poliție Bender. Din conținutul certificatului rezultă că, în ultimele 12 luni de activitate, respectiv în perioada ianuarie 2025 – decembrie 2025, anterioară încetării raportului de serviciu, reclamantul a beneficiat de următoarele drepturi salariale, în cuantumurile indicate în tabelul anexat: salariul de bază, sporul pentru gradul profesional, sporul pentru performanță, sporul cu caracter specific, sporul lunar în valoare fixă, sporul de compensare pentru munca prestată în condiții de risc, ***sporul pentru munca de noapte în cuantum de 5 234,12 lei***, ***sporul pentru munca suplimentară în cuantum de 3 757,11 lei***, plata aferentă concediului anual de odihnă, ***premiul anual în cuantum de 9 269,86 lei*** și ***premiul unic în cuantum de 7 300,00 lei.***

60. După cum rezultă din Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, la determinarea cuantumului pensiei reclamantului nu au fost incluse în baza de calcul următoarele drepturi bănești: sporul pentru munca prestată în timpul nopții, în cuantum de 5 234,12 lei; sporul pentru munca suplimentară, în cuantum de 3 757,11 lei; premiul anual, în cuantum de 9 269,86 lei; și premiul unic, în cuantum de 7 300,00 lei, toate fiind reflectate în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026 privind plata soldei lunare și a ajutorului material pentru calcularea pensiei.

61. Nefiind de acord cu Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 privind stabilirea pensiei, reclamantul a depus o cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat anularea acesteia și emiterea unui act administrativ individual favorabil privind stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, cu includerea în baza de calcul a următoarelor drepturi bănești: sporul pentru munca prestată în timpul nopții, în cuantum de 5 234,12 lei; sporul pentru munca suplimentară, în cuantum de 3 757,11 lei; premiul anual, în cuantum de 9

269,86 lei; și premiul unic, în cuantum de 7 300,00 lei, toate fiind reflectate în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026 privind plata soldei lunare și a ajutorului material pentru calcularea pensiei.

62. Prin răspunsul nr. 471/26 din 1 aprilie 2026, Casa Națională de Asigurări Sociale a menținut Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, reținând că nu există temeiuri pentru anularea acesteia. Totodată, autoritatea publică pârâtă a comunicat că, la determinarea cuantumului pensiei, nu se iau în calcul sumele achitate pentru concediile de odihnă anuale suplimentare, indemnizațiile pentru incapacitate de muncă, sumele aferente muncii suplimentare, precum și premiile, întrucât acestea nu se încadrează în categoria plăților cu caracter permanent.

63. Manifestând dezacordul cu răspunsul primit în procedura prealabilă, reclamantul a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

64. Raportat la obiectul litigiului și la argumentele invocate de părți, instanța reține că problema de drept supusă examinării constă în a stabili dacă ***sporul pentru munca prestată în timpul nopții***, în cuantum de 5 234,12 lei, ***sporul pentru munca suplimentară***, în cuantum de 3 757,11 lei, ***premiul anual***, în cuantum de 9 269,86 lei, și ***premiul unic***, în cuantum de 7 300,00 lei, achitate reclamantului în ultimele 12 luni de activitate, urmau a fi incluse în baza de calcul a pensiei pentru vechime în muncă. În acest sens, reclamantul susține că aceste plăți au caracter permanent și, prin urmare, urmează a fi incluse la stabilirea cuantumului pensiei, în timp ce partea pârâtă apreciază că plățile respective nu au caracter permanent și, în consecință, nu pot fi incluse în baza de calcul a pensiei.

65. În această ordine de idei, instanța reiterează că obiectul acțiunii vizează dreptul reclamantului la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, cu includerea în baza de calcul a sporului pentru munca prestată în timpul nopții, a sporului pentru munca suplimentară, a premiului anual și a premiului unic, drept care se încadrează în categoria drepturilor sociale. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, a statuat, cu titlu de principiu, că un drept social poate constitui obiect al protecției constituționale garantate de art. 46 din Constituție și, respectiv, de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului numai în măsura în care acesta este dobândit și are o valoare economică.

66. Aplicând aceste considerente la prezenta cauză, instanța reține că dreptul patrimonial dobândit îl reprezintă dreptul reclamantului la pensia aflată în plată, care are o valoare economică și constituie, prin urmare, un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut inițial că dreptul la prestații sociale poate fi asimilat dreptului de proprietate, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în cazul persoanelor care au contribuit la un sistem de asigurări sociale (*Müller c. Austria*, decizia din 16 decembrie 1974). Ulterior, jurisprudența Curții a evoluat, extinzând, cu anumite nuanțe, protecția conferită de această dispoziție și asupra unor prestații sociale cu caracter necontributiv.

67. În acest context, în cauza *Stec și alții c. Regatului Unit* (decizia privind admisibilitatea din 6 iulie 2005), Marea Cameră a Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat, cu valoare de principiu, că, atunci când un stat parte pune în aplicare o legislație care prevede plata automată a unei prestații sociale, indiferent dacă acordarea acesteia depinde sau nu de plata prealabilă a

contribuțiilor, această legislație generează un interes patrimonial care intră în domeniul de aplicare al art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în privința persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de aceasta.

68. Totodată, Curtea Europeană a reținut că statele părți la Convenție beneficiază de o marjă largă de apreciere în reglementarea politicilor sociale. În acest sens, Curtea a subliniat că autoritățile naționale sunt, în principiu, cel mai bine plasate pentru a alege mijloacele adecvate în vederea realizării unui echilibru între cheltuielile și veniturile publice, având în vedere că acestea cunosc nevoile propriei societăți (*Terazzi S.R.L. c. Italiei*, hotărârea din 17 octombrie 2002, § 85; *Wieczorek c. Poloniei*, hotărârea din 8 decembrie 2009, § 59). De asemenea, Curtea a reținut că, deși principiile consacrate de art. 1 din Protocolul nr. 1 sunt aplicabile și în materia pensiilor (*Stummer c. Austriei* [MC], hotărârea din 7 iulie 2011, § 82), această dispoziție nu garantează, ca atare, dreptul la primirea unei pensii într-un anumit cuantum (*Maggio și alții c. Italiei*, hotărârea din 31 mai 2011, § 55).

A. Cu privire la sporul pentru munca de noapte în cuantum de 5 234,12 lei.

69. În speță, instanța reține că, potrivit certificatului nr. 3 din 3 februarie 2026 privind plata soldei lunare și a ajutorului material pentru calcularea pensiei, reclamantul Igor Creciun a beneficiat, în ultimele 12 luni de serviciu, de sporul pentru munca prestată în timpul nopții, în cuantum total de 5 234,12 lei. Plata respectivă a fost reflectată distinct de angajator în certificatul eliberat în vederea stabilirii pensiei, iar achitarea acesteia reclamantului nu constituie un aspect litigios între părți.

70. Pentru a determina dacă sporul menționat urma a fi inclus în baza de calcul a pensiei, instanța pornește de la prevederile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993, potrivit cărora pensia se calculează din salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu, primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu, cu excepția plăților compensatorii și a indemnizației bănești unice prevăzute de aceeași normă. Această regulă este dezvoltată prin pct. 1 – 4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

71. Totodată, pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 stabilește că în media lunară se includ recompensele, plățile, sporurile și suplimentele care, potrivit legislației în vigoare, sunt acordate permanent, fiind excluse indemnizația de concediere și plățile compensatorii. Prin urmare, soluționarea acestui aspect al litigiului presupune verificarea cumulativă a naturii juridice a sporului pentru munca de noapte, a caracterului său permanent și a eventualei sale încadrări în categoria plăților excluse de la calcularea pensiei.

72. Sub primul aspect, instanța reține că art. 10 alin. (2) din Legea nr. 270/2018 include în mod expres, între drepturile bănești de care beneficiază personalul unităților bugetare, sporul pentru munca de noapte. La rândul său, art. 19 alin. (1) lit. b) și alin. (4) din aceeași lege consacră dreptul la acest spor și prevede că personalul care își desfășoară activitatea între orele 22:00 și 06:00 beneficiază, pentru orele lucrate în acest interval, de un spor în mărime de 50% din salariul de bază pe unitate de timp.

73. Aceeași concluzie rezultă din art. 103 și 159 din Codul muncii, care definesc munca de noapte și reglementează expres retribuirea acesteia. Prin urmare, sporul pentru munca prestată în timpul nopții nu reprezintă o liberalitate a angajatorului și nici o recompensă acordată

discreționar sau în considerarea unui eveniment excepțional, ci constituie un drept salarial instituit prin lege, care se naște ca efect al prestării efective a muncii în condițiile prevăzute de aceasta.

74. În ceea ce privește condiția caracterului permanent prevăzută de pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, instanța apreciază că aceasta nu poate fi redusă la cerința ca sporul să fie achitat în fiecare lună sau într-un cuantum identic. Caracterul permanent trebuie apreciat prin raportare la natura juridică a dreptului, temeiul său normativ și condițiile obiective de acordare. Or, dreptul la sporul pentru munca de noapte este instituit în mod permanent prin lege, iar plata concretă devine datorată ori de câte ori salariatul prestează activitate în intervalul de timp stabilit de lege.

75. Instanța ține cont, în acest context, și de specificul activității desfășurate în cadrul subdiviziunilor poliției, care presupune, după caz, exercitarea atribuțiilor de serviciu inclusiv pe timp de noapte, în funcție de programul de lucru și necesitățile operative ale subdiviziunii. Această particularitate a raportului de serviciu confirmă că prestarea muncii pe timp de noapte nu este, prin natura sa, străină activității profesionale a reclamantului, iar sporul aferent reprezintă forma legală de remunerare a muncii efectiv prestate în asemenea condiții.

76. Faptul că numărul orelor lucrate pe timp de noapte și, implicit, cuantumul sporului pot varia de la o lună la alta nu îi modifică natura juridică. Variabilitatea privește exclusiv întinderea dreptului bănesc pentru perioada concretă și rezultă din modalitatea legală de calcul a acestuia. A condiționa caracterul permanent de plata lunară a unei sume identice ar însemna confundarea permanenței temeiului juridic al dreptului cu periodicitatea și cuantumul efectiv al plății.

77. Această interpretare este susținută și de pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, care stabilește drept perioadă de decontare ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii și prevede că sumele recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor achitate sau care trebuiau achitate în această perioadă se însumează și se împart la numărul lunilor din perioada de decontare, cu excepția plăților excluse potrivit pct. 3. Mecanismul mediei lunare instituit de legiuitor permite, astfel, valorificarea unor componente salariale al căror cuantum poate varia în interiorul perioadei de referință.

78. Instanța reține, de asemenea, că sporul pentru munca de noapte are caracter retributiv, întrucât este acordat în considerarea muncii efectiv prestate într-un interval orar determinat de lege. Acesta nu urmărește restituirea unor cheltuieli suportate de salariat, repararea unui prejudiciu ori compensarea unor costuri străine de remunerarea muncii și nici nu este determinat de încetarea raportului de serviciu. Totodată, sporul pentru munca de noapte nu se regăsește printre plățile compensatorii enumerate la pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

79. Aplicând aceste considerente situației concrete, instanța constată că suma de 5 234,12 lei a fost achitată reclamantului pentru munca prestată în timpul nopții în perioada de referință și a fost consemnată distinct în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026. Casa Națională de Asigurări Sociale nu a contestat autenticitatea certificatului și nici realitatea achitării sporului, divergența dintre părți vizând exclusiv calificarea juridică a acestei plăți și posibilitatea includerii sale în baza de calcul a pensiei.

80. În aceste condiții, instanța nu poate reține poziția Casei Naționale de Asigurări Sociale potrivit căreia sporul pentru munca prestată în timpul nopții ar fi exclus din calculul pensiei

pentru lipsa caracterului permanent. Natura salarială a plății, temeiul său legal, legătura directă cu munca efectiv prestată, specificul activității desfășurate și neîncadrarea acesteia în categoria plăților compensatorii justifică calificarea sporului drept plată cu caracter permanent în sensul pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

81. Prin urmare, interpretând coroborat prevederile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993, art. 10 alin. (2) și art. 19 alin. (1) lit. b) și alin. (4) din Legea nr. 270/2018, art. 103 și 159 din Codul muncii, precum și pct. 1–4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, instanța concluzionează că sporul pentru munca prestată în timpul nopții, achitat reclamantului în ultimele 12 luni de serviciu, întrunește condițiile legale pentru a fi inclus în media lunară utilizată la calcularea pensiei pentru vechime în muncă.

82. În consecință, suma de 5 234,12 lei, reflectată în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026, urma a fi inclusă la determinarea mediei lunare a recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor și, implicit, în baza de calcul a pensiei reclamantului. Excluderea acesteia exclusiv în considerarea pretinsei lipse a caracterului permanent nu corespunde naturii juridice a sporului și modului de determinare a bazei de calcul prevăzut de cadrul normativ aplicabil.

B. Cu privire la sporul pentru munca suplimentară în cuantum de 3 757,11 lei.

83. Potrivit aceluiași certificat nr. 3 din 3 februarie 2026, reclamantul Igor Creciun a beneficiat, în ultimele 12 luni de serviciu, de sporul pentru munca suplimentară în cuantum total de 3 757,11 lei, sumă reflectată distinct în certificatul eliberat în vederea stabilirii pensiei.

84. Similar considerentelor expuse cu privire la sporul pentru munca prestată în timpul nopții, instanța reține că, pentru a determina dacă sporul pentru munca suplimentară urma a fi inclus în baza de calcul a pensiei, sunt aplicabile prevederile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993, coroborate cu pct. 1–4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994. În consecință, urmează a fi apreciate natura juridică a acestei plăți, caracterul său permanent în sensul pct. 3 din hotărârea menționată și eventuala sa încadrare în categoria plăților excluse din media lunară utilizată la calcularea pensiei.

85. Sub aspectul naturii juridice a plății, instanța reține că art. 10 alin. (2) din Legea nr. 270/2018 include expres sporul pentru munca suplimentară în sistemul drepturilor bănești acordate personalului unităților bugetare. Totodată, art. 19 alin. (1) lit. a) din aceeași lege consacră dreptul personalului la spor pentru orele de muncă prestate în afara duratei normale a timpului de muncă sau în zilele de sărbătoare nelucrătoare și/sau în zilele de repaus, pentru activități desfășurate potrivit atribuțiilor postului, dacă acestea nu sunt compensate cu alte ore sau zile libere.

86. Potrivit art. 19 alin. (2) din Legea nr. 270/2018, sporul pentru munca suplimentară se stabilește în condițiile prevăzute de legislația muncii. La rândul său, art. 104 alin. (1) din Codul muncii definește munca suplimentară drept munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă, iar art. 157 reglementează retribuirea acesteia.

87. Din coroborarea acestor dispoziții rezultă că sporul pentru munca suplimentară reprezintă contraprestația salarială datorată pentru munca efectiv prestată peste durata normală a timpului de muncă, în condițiile stabilite de lege.

88. Prin urmare, asemenea sporului pentru munca de noapte analizat anterior, sporul pentru munca suplimentară nu constituie o liberalitate a angajatorului și nici o recompensă

acordată discreționar, ci reprezintă un drept salarial instituit prin lege. Odată ce munca suplimentară a fost efectiv prestată în condițiile prevăzute de cadrul normativ aplicabil și nu a fost compensată prin timp liber, dreptul la remunerarea acesteia rezultă din lege, iar acordarea sa nu depinde de aprecierea discreționară a angajatorului.

89. În ceea ce privește caracterul permanent prevăzut de pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, instanța reiterează considerentele expuse la examinarea sporului pentru munca de noapte, potrivit cărora permanența unei plăți nu poate fi identificată cu achitarea acesteia în fiecare lună sau într-un cuantum invariabil. Relevantă este natura juridică a dreptului, temeiul său normativ și mecanismul legal de acordare. Sub acest aspect, dreptul la remunerarea muncii suplimentare este prevăzut în mod permanent de legislația salarizării și devine exigibil ori de câte ori sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea acestuia.

90. Instanța ține cont, în acest context, și de specificul activității desfășurate în cadrul subdiviziunilor poliției, care presupune, în funcție de programul de serviciu și de necesitățile operative, exercitarea atribuțiilor și peste durata normală a timpului de muncă. Prin urmare, prestarea muncii suplimentare, atunci când este determinată de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și este efectiv realizată, nu poate fi privită, prin ea însăși, ca o împrejurare străină raportului de serviciu sau ca temei al unei plăți acordate discreționar, sporul aferent reprezentând forma de remunerare prevăzută de lege pentru munca astfel prestată.

91. Faptul că necesitatea prestării muncii suplimentare și numărul orelor lucrate peste durata normală pot varia de la o perioadă la alta nu este suficient pentru a atribui sporului un caracter unic sau ocazional. O asemenea variabilitate privește existența și întinderea concretă a dreptului pentru perioada respectivă, fără a modifica natura sa salarială și temeiul legal al acordării. În caz contrar, caracterul permanent al dreptului ar fi confundat cu periodicitatea prestării muncii suplimentare și cu cuantumul concret al remunerației aferente acesteia.

92. Această interpretare este compatibilă și cu mecanismul prevăzut la pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, analizat anterior, potrivit căruia la determinarea mediei lunare se iau în considerare sumele recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor achitate sau care trebuiau achitate în perioada de decontare, cu excepția celor excluse potrivit pct. 3. Instituirea unei medii pentru ultimele 12 luni permite, astfel, valorificarea unor componente salariale al căror cuantum poate varia în interiorul perioadei de referință.

93. Totodată, instanța reține că sporul pentru munca suplimentară are caracter retributiv, fiind acordat pentru munca efectiv prestată peste durata normală a timpului de muncă. Acesta nu urmărește restituirea unor cheltuieli, repararea unui prejudiciu ori compensarea unor costuri suportate de salariat și nici nu este determinat de încetarea raportului de serviciu. De asemenea, sporul pentru munca suplimentară nu se regăsește printre plățile compensatorii excluse potrivit pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

94. În același sens, instanța consideră relevantă distincția operată de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 270/2018, care reglementează distinct sporurile cu caracter compensatoriu și sporurile pentru munca suplimentară și pentru munca de noapte. Această diferențiere normativă susține concluzia că sporul pentru munca suplimentară constituie o formă de remunerare a muncii efectiv prestate peste durata normală, iar nu o plată compensatorie în sensul pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

95. Aplicând aceste considerente situației reclamantului, instanța constată că suma de 3 757,11 lei a fost achitată pentru munca suplimentară prestată în cadrul raportului de serviciu și a fost consemnată distinct în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026. Casa Națională de Asigurări Sociale nu a contestat autenticitatea certificatului și nici realitatea achitării sumei respective, divergența dintre părți vizând calificarea juridică a acestei plăți și posibilitatea includerii sale în baza de calcul a pensiei.

96. În aceste împrejurări, instanța apreciază ca neîntemeiată poziția Casei Naționale de Asigurări Sociale potrivit căreia sporul pentru munca suplimentară nu ar avea caracter permanent. Natura salarială a plății, temeiul său legal, legătura directă cu munca efectiv prestată, precum și neîncadrarea acesteia în categoria plăților compensatorii justifică calificarea sporului drept plată cu caracter permanent în sensul pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

97. Prin urmare, interpretând coroborat prevederile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993, art. 10 alin. (2) și art. 19 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 270/2018, art. 104 și 157 din Codul muncii, precum și pct. 1–4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, instanța concluzionează că sporul pentru munca suplimentară, achitat reclamantului în ultimele 12 luni de serviciu, întrunește condițiile legale pentru a fi inclus în media lunară utilizată la calcularea pensiei pentru vechime în muncă.

98. În consecință, suma de 3 757,11 lei, achitată reclamantului cu titlu de spor pentru munca suplimentară și reflectată în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026, urma a fi inclusă în media lunară a recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor și, implicit, în baza de calcul a pensiei reclamantului. Excluderea acesteia exclusiv în considerarea pretinsei lipse a caracterului permanent nu corespunde naturii juridice a sporului și modului de determinare a bazei de calcul prevăzut de cadrul normativ aplicabil.

99. Drept urmare, instanța constată că neincluderea sporului pentru munca prestată în timpul nopții, în cuantum de 5 234,12 lei, și a sporului pentru munca suplimentară, în cuantum de 3 757,11 lei, ambele reflectate în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026, a determinat stabilirea bazei de calcul a pensiei fără valorificarea integrală a drepturilor salariale care, potrivit normelor aplicabile, urmau a fi luate în considerare.

100. În aceste condiții, Decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 este ilegală în partea ce vizează neincluderea celor două sporuri în baza de calcul a pensiei reclamantului, întrucât soluția autorității publice pârâte nu corespunde modului de determinare a bazei de calcul a pensiei prevăzut de art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993 și pct. 1–4 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994.

C. Cu privire la includerea în calculul pensiei a premiului anual în cuantum de 9 269,86 lei și a premiului unic în cuantum de 7 300 lei.

101. În ceea ce privește ***premiul anual în cuantum de 9 269,86 lei***, reflectat în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026, instanța reține că această plată este reglementată de art. 21^1 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. Deși premiul anual este prevăzut de legislația salarizării și constituie un drept bănesc acordat în cadrul raportului de serviciu, această împrejurare nu este suficientă, prin ea însăși, pentru includerea sa în media lunară utilizată la calcularea pensiei.

102. În acest sens, instanța reiterează că, potrivit pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, în media lunară se includ recompensele, plățile, sporurile și suplimentele care, conform legislației în vigoare, sunt acordate permanent. Prin urmare, pentru valorificarea unei plăți la calcularea pensiei nu este suficient ca aceasta să aibă natură salarială, să fi fost efectiv achitată și să fie reflectată în certificatul privind solda bănească, ci este necesar ca plata respectivă să întrunească și condiția caracterului permanent prevăzută de norma specială.

103. Sub acest aspect, din conținutul art. 21^1 din Legea nr. 270/2018 rezultă că premiul anual are un regim juridic distinct de drepturile salariale datorate în mod necesar pentru munca prestată în anumite condiții. Legiuitorul stabilește că personalul din unitățile bugetare „***poate beneficia***” de premiu anual pentru rezultatele activității desfășurate în anul de gestiune, acordarea acestuia fiind condiționată de criteriile și condițiile prevăzute de lege. În consecință, simpla existență a raportului de serviciu și prestarea activității pe parcursul anului nu determină, în mod automat, nașterea dreptului la premiul anual.

104. Caracterul condiționat al acestei plăți rezultă și din art. 21^1 alin. (3) din Legea nr. 270/2018, care reglementează situațiile în care premiul anual nu se acordă. Astfel, dreptul la premiu depinde de rezultatele activității profesionale și de întrunirea condițiilor stabilite de lege, ceea ce îl diferențiază de acele componente salariale care devin datorate odată cu prestarea muncii în condițiile obiective prevăzute de cadrul normativ.

105. Instanța consideră relevantă, în acest context, distincția dintre natura salarială a unei plăți și caracterul permanent al acesteia în sensul pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994. Includerea premiului anual în sistemul drepturilor bănești reglementate de Legea nr. 270/2018 confirmă temeiul legal al acordării sale, însă nu conduce automat la concluzia că acesta constituie o plată acordată permanent în scopul determinării bazei de calcul a pensiei. Cele două condiții sunt distincte și trebuie examinate separat.

106. Totodată, împrejurarea că premiul este acordat anual nu este, prin ea însăși, determinantă pentru calificarea sa drept plată lipsită de caracter permanent. Relevant este regimul juridic al acordării acestuia. Or, potrivit art. 21^1 din Legea nr. 270/2018, beneficierea de premiul anual este condiționată de rezultatele activității desfășurate în anul de gestiune, de timpul efectiv lucrat și de inexistența circumstanțelor care, potrivit legii, împiedică acordarea acestuia. Prin urmare, premiul anual nu constituie un drept salarial necondiționat care se naște în mod necesar pentru fiecare an de activitate.

107. Sub acest aspect, premiul anual se deosebește de sporurile pentru munca prestată în timpul nopții și pentru munca suplimentară, analizate anterior. În cazul acestor sporuri, odată ce munca a fost efectiv prestată în condițiile prevăzute de lege, dreptul la remunerarea corespunzătoare rezultă nemijlocit din cadrul normativ aplicabil. În cazul premiului anual, prestarea activității nu este suficientă, prin ea însăși, pentru nașterea dreptului, fiind necesară întrunirea condițiilor suplimentare stabilite de lege.

108. În aceste condiții, instanța apreciază că premiul anual nu întrunește cerința caracterului permanent prevăzută de pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994. Caracterul condiționat al acordării sale, raportarea la rezultatele activității dintr-un anumit an de gestiune și posibilitatea legală ca acesta să nu fie acordat nu permit calificarea premiului anual drept plată acordată permanent în sensul normei speciale aplicabile calculării pensiei.

109. Prin urmare, faptul că premiul anual în cuantum de 9 269,86 lei a fost efectiv achitat reclamantului și reflectat în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026 confirmă existența și cuantumul plății, însă nu modifică regimul juridic al acesteia. În lipsa caracterului permanent cerut de pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, suma respectivă nu urmează a fi inclusă în media lunară a recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor utilizată la determinarea bazei de calcul a pensiei pentru vechime în muncă.

110. În consecință, instanța apreciază ca fiind întemeiată poziția Casei Naționale de Asigurări Sociale în partea ce privește neincluderea premiului anual în cuantum de 9 269,86 lei în baza de calcul a pensiei reclamantului.

111. În ceea ce privește ***premiul unic în cuantum de 7 300,00 lei***, reflectat în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026, instanța reține că regimul juridic al acestei plăți este reglementat de art. 21 din Legea nr. 270/2018. Potrivit normei respective, personalul unităților bugetare poate beneficia de premii unice cu prilejul sărbătorilor profesionale și al zilelor de sărbătoare nelucrătoare, din contul economiei mijloacelor alocate pentru retribuirea muncii, precum și, în cazurile prevăzute de legi speciale, de premii în scopul stimulării activității profesionale.

112. Din modalitatea de reglementare a premiului unic rezultă că acesta se deosebește de drepturile salariale care devin datorate ori de câte ori salariatul prestează munca în anumite condiții. Legiuitorul nu instituie un drept necondiționat la primirea periodică a unui asemenea premiu, ci prevede că personalul „***poate beneficia***” de acesta, acordarea fiind legată de împrejurări determinate și, în cazul premiilor prevăzute la art. 21 alin. (1) din Legea nr. 270/2018, de existența economiilor mijloacelor alocate pentru retribuirea muncii.

113. În același sens, art. 10 alin. (2) din Legea nr. 270/2018 reglementează distinct sporurile pentru munca suplimentară și pentru munca de noapte, pe de o parte, și premiile unice, pe de altă parte. Această distincție confirmă că simpla includere a unei plăți în sistemul legal de salarizare nu îi conferă, în mod automat, caracter permanent în sensul legislației speciale aplicabile calculării pensiei.

114. Raportând regimul juridic al premiului unic la pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, instanța reține că această plată nu întrunește condiția de a fi acordată permanent. Prin natura și mecanismul său legal de acordare, premiul unic constituie o plată individualizată, acordată în situații determinate de lege, iar nu o componentă salarială care devine datorată în mod constant în executarea obișnuită a raportului de serviciu.

115. Totodată, instanța acordă relevanță faptului că pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, pe lângă instituirea condiției caracterului permanent, menționează printre plățile excluse și plățile stimulatorii cu caracter unic, inclusiv anumite premii, precum și alte plăți cu caracter unic și compensatoriu. Această reglementare evidențiază distincția instituită în materia calculării pensiei între componentele salariale acordate permanent și plățile cu caracter unic sau stimulatoriu.

116. Instanța subliniază însă că neincluderea premiului unic în baza de calcul a pensiei nu rezultă exclusiv din denumirea atribuită acestei plăți în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026. Determinant este regimul juridic al plății, astfel cum acesta rezultă din art. 21 din Legea nr. 270/2018, coroborat cu condiția caracterului permanent prevăzută de pct. 3 din Hotărârea

Guvernului nr. 78/1994. Or, premiul unic nu este datorat periodic și necondiționat, ci poate fi acordat numai în împrejurările și condițiile stabilite de lege.

117. Aplicând aceste considerente situației reclamantului, instanța constată că suma de 7 300,00 lei a fost efectiv achitată și reflectată în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026. Certificatul confirmă existența și cuantumul plății, însă această împrejurare nu este suficientă pentru includerea sa în baza de calcul a pensiei și nu modifică natura juridică a premiului ori condițiile prevăzute de cadrul normativ special pentru valorificarea acestuia.

118. Prin urmare, interpretând coroborat art. 21 din Legea nr. 270/2018 și pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, instanța concluzionează că premiul unic în cuantum de 7 300,00 lei nu întrunește condiția caracterului permanent și, în consecință, nu urmează a fi inclus în media lunară a recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor utilizată la determinarea bazei de calcul a pensiei pentru vechime în muncă.

119. În consecință, instanța apreciază ca fiind întemeiată poziția Casei Naționale de Asigurări Sociale privind neincluderea premiului unic în cuantum de 7 300,00 lei în baza de calcul a pensiei reclamantului.

120. Sintetizând considerentele expuse cu privire la cele patru plăți litigioase, instanța reține că sporul pentru munca prestată în timpul nopții și sporul pentru munca suplimentară întrunesc condițiile pentru includerea în media lunară utilizată la calcularea pensiei, având natura unor drepturi salariale cu caracter permanent în sensul pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994. Totodată, premiul anual și premiul unic, prin regimul juridic și condițiile specifice de acordare, nu întrunesc cerința caracterului permanent prevăzută de aceeași normă și, prin urmare, nu urmează a fi incluse în baza de calcul a pensiei reclamantului.

121. Raportând concluziile enunțate la Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, instanța constată că aceasta este ilegală în partea ce vizează neincluderea în baza de calcul a pensiei reclamantului Igor Creciun a sporului pentru munca prestată în timpul nopții, în cuantum de 5 234,12 lei, și a sporului pentru munca suplimentară, în cuantum de 3 757,11 lei. Or, autoritatea publică pârâtă a calificat în mod eronat aceste drepturi salariale ca fiind lipsite de caracter permanent, deși, prin natura lor juridică, temeiul legal și condițiile de acordare, acestea întrunesc cerințele prevăzute de art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993 și pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 pentru includerea în media lunară utilizată la calcularea pensiei pentru vechime în muncă.

122. În consecință, Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 urmează a fi anulată în partea ce vizează neincluderea în baza de calcul a pensiei reclamantului a sporului pentru munca prestată în timpul nopții și a sporului pentru munca suplimentară.

123. În ceea ce privește capătul de cerere privind anularea Deciziei nr. 471/26 din 1 aprilie 2026, emise în procedura prealabilă, instanța reține că aceasta nu conține o analiză juridică distinctă, ci menține soluția adoptată prin Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, întemeindu-se, în esență, pe aceleași considerente de fapt și de drept. Or, instanța a constatat ilegalitatea Deciziei nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 în partea ce vizează neincluderea în baza de calcul a pensiei a sporului pentru munca prestată în timpul nopții și a sporului pentru munca suplimentară, reținând caracterul neîntemeiat al motivelor invocate de autoritatea publică pentru excluderea acestor drepturi salariale. În consecință, Decizia nr. 471/26

din 1 aprilie 2026, prin care a fost menținută soluția adoptată în privința cererii reclamantului, este afectată de aceeași ilegalitate.

124. În aceste condiții, Decizia nr. 471/26 din 1 aprilie 2026 nu poate fi menținută în ordinea juridică, întrucât, fiind emisă în urma examinării cererii prealabile, confirmă soluția adoptată prin Decizia nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 și menține motivele care au stat la baza acesteia. Prin urmare, constatarea ilegalității actului administrativ inițial în partea ce vizează neincluderea în baza de calcul a pensiei a sporului pentru munca prestată în timpul nopții și a sporului pentru munca suplimentară determină anularea integrală a Deciziei nr. 471/26 din 1 aprilie 2026, emisă în procedura prealabilă.

125. În raport cu cele constatate, instanța conchide că, actele administrative contestate urmează a fi anulate, iar Casa Națională de Asigurări Sociale va fi obligată să emită un act administrativ individual favorabil privind recalcularea și plata pensiei reclamantului Igor Creciun, începând cu data de 31 ianuarie 2026, cu includerea în calculul pensiei a sporului pentru munca de noapte în cuantum de 5 234,12 lei și a sporului pentru munca suplimentară în cuantum de 3 757,11 lei, consemnate în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026, eliberat de Inspectoratul de Poliție Bender.

126. Totodată, instanța reține că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ pentru admiterea acțiunii în obligare. În acest sens, autoritatea publică nu dispune de putere discreționară în ceea ce privește includerea în baza de calcul a pensiei a sporului pentru munca prestată în timpul nopții și a sporului pentru munca suplimentară, întrucât această obligație rezultă din dispozițiile legale incidente, raportate la circumstanțele de fapt constatate în cauză. Astfel, odată stabilit caracterul permanent al acestor sporuri și, implicit, obligația includerii lor în baza de calcul a pensiei, autorității publice nu îi mai revine o marjă de apreciere cu privire la soluția ce urmează a fi adoptată.

C. Cu privire la solicitarea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată.

127. La acest capitol, instanța reține că, în temeiul art. 195 din Codul administrativ, raportat la art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care a avut câștig de cauză este îndreptățită la compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică, în condițiile și limitele prevăzute de lege.

128. În ceea ce privește ***cheltuielile de asistență juridică***, din prevederile art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă rezultă că acestea se compensează părții care a avut câștig de cauză, dacă a fost reprezentată în judecată de un avocat și în măsura în care cheltuielile suportate au fost reale, necesare și rezonabile. Prin urmare, simplul fapt al achitării unui onorariu avocatului nu determină, în mod automat, compensarea integrală a sumei solicitate, instanței revenindu-i sarcina de a aprecia dacă, în circumstanțele concrete ale cauzei, cheltuielile pretinse întrunesc cumulativ criteriile prevăzute de lege.

129. Sub aspectul caracterului real, sunt susceptibile de compensare cheltuielile efectiv suportate de parte sau pe care aceasta este obligată să le suporte pentru serviciile de asistență juridică acordate în cauza respectivă. Existența și întinderea unor asemenea cheltuieli urmează a fi confirmate prin înscrisuri care permit stabilirea raportului de asistență juridică, a serviciilor pentru care a fost convenit onorariul și a plății efectuate.

130. Criteriul necesității presupune existența unei legături obiective între cheltuielile suportate și activitățile de asistență juridică determinate de natura și desfășurarea procesului. La rândul său, caracterul rezonabil impune existența unui raport de proporționalitate între cuantumul solicitat spre compensare și activitatea profesională efectiv desfășurată de avocat, astfel încât sarcina pecuniară transferată asupra părții care a pierdut procesul să nu fie excesivă.

131. În aprecierea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, instanța poate avea în vedere circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv natura și complexitatea litigiului, dificultatea problemelor de fapt și de drept examinate, volumul actelor procesuale întocmite, timpul și munca necesare pentru acordarea asistenței juridice, participarea avocatului la examinarea cauzei, contribuția acestuia la susținerea poziției procesuale a părții, durata procedurii și rezultatul obținut.

132. Raportând aceste criterii la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că reclamantul Igor Creciun a fost reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, în temeiul mandatului seria MA nr. 2272690 din 2 aprilie 2026, iar pentru serviciile de asistență juridică prestate a fost achitat un onorariu în cuantum de 10 000 de lei.

133. Suportarea efectivă a cheltuielilor de asistență juridică este confirmată prin ordinul de plată seria/nr. DAA 68284050 din 2 aprilie 2026, anexat la materialele cauzei (f.d. 6), din care rezultă achitarea sumei de 10 000 de lei cu titlu de onorariu. În aceste condiții, instanța constată că este întrunit criteriul caracterului real al cheltuielilor pretinse.

134. În ceea ce privește necesitatea cheltuielilor, instanța reține că serviciile de asistență juridică au fost acordate în legătură directă cu prezentul litigiu și au vizat reprezentarea și susținerea intereselor reclamantului în cadrul procedurii administrative și al procesului judiciar. Prin urmare, cheltuielile suportate pentru asistența juridică acordată reclamantului au fost determinate de necesitatea valorificării drepturilor sale în cadrul prezentului litigiu și, sub acest aspect, întrunesc criteriul necesității prevăzut de art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

135. Cu toate acestea, constatarea caracterului real și necesar al cheltuielilor nu conduce, prin ea însăși, la compensarea integrală a onorariului achitat. Instanța urmează să aprecieze distinct dacă suma de 10 000 de lei, solicitată a fi pusă în sarcina pârâtei, corespunde și criteriului rezonabilității, prin raportare la particularitățile cauzei și la volumul activității profesionale efectiv desfășurate de avocat.

136. În acest sens, din materialele cauzei rezultă că avocatul Eugeniu Musteață a acordat asistență juridică reclamantului în cadrul procedurii prealabile, a întocmit și a depus cererea de chemare în judecată, s-a prezentat în ședința de judecată și a susținut poziția procesuală a reclamantului. Aceste împrejurări confirmă caracterul efectiv al activității profesionale desfășurate și contribuția avocatului la apărarea intereselor reclamantului.

137. Totodată, la aprecierea cuantumului ce urmează a fi compensat, instanța ține seama de faptul că examinarea cauzei nu a presupus administrarea unui probatoriu complex, efectuarea unor expertize ori desfășurarea unor activități procesuale de o amploare deosebită. De asemenea, la materialele cauzei nu a fost prezentată o evidență detaliată a timpului consacrat de avocat cauzei și a activităților profesionale corespunzătoare acestuia, care să permită instanței să aprecieze că întregul cuantum de 10 000 de lei se justifică a fi transferat în sarcina pârâtei.

138. În același timp, instanța ia în considerare rezultatul concret al examinării cauzei. Acțiunea reclamantului este admisă numai în parte, fiind recunoscută temeinicia pretențiilor referitoare la includerea în baza de calcul a pensiei a sporului pentru munca prestată în timpul nopții și a sporului pentru munca suplimentară, în timp ce pretențiile privind includerea premiului anual și a premiului unic sunt respinse. Această împrejurare prezintă relevanță la aprecierea caracterului rezonabil al cuantumului cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi pus în sarcina pârâtei.

139. Prin urmare, deși instanța constată că reclamantul a suportat efectiv cheltuieli de asistență juridică în cuantum de 10 000 de lei și că serviciile avocatului au fost necesare pentru susținerea intereselor sale în prezenta cauză, cuantumul integral al onorariului achitat nu poate fi transferat în mod automat asupra pârâtei. Raportând suma solicitată la natura și complexitatea litigiului, volumul activității profesionale efectiv desfășurate, activitățile procesuale realizate și rezultatul obținut, instanța apreciază că suma de 4 000 de lei constituie un cuantum rezonabil și proporțional al cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate reclamantului.

140. Instanța subliniază că reducerea cuantumului cheltuielilor susceptibile de compensare nu afectează valabilitatea raportului contractual dintre reclamant și avocat și nici întinderea obligației reclamantului de a achita onorariul convenit. Această apreciere privește exclusiv întinderea obligației procesuale a pârâtei de a compensa cheltuielile de asistență juridică, obligație care, potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, este limitată la cheltuielile care întrunesc cumulativ criteriile caracterului real, necesar și rezonabil.

141. În consecință, instanța concluzionează că de la Casa Națională de Asigurări Sociale urmează a fi încasată, în beneficiul reclamantului Igor Creciun, suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, aceasta reprezentând, în circumstanțele concrete ale cauzei, un cuantum real, necesar și rezonabil. În partea ce excede suma de 4 000 de lei admisă de instanță, respectiv în privința diferenței de 6 000 de lei, pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

142. În ceea ce privește cheltuielile de judecată aferente ***taxei de timbru***, instanța reține că, potrivit art. 2 alin. (4) din Legea taxei de stat nr. 213/2023, cuantumul acesteia constituie 200 de lei. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul Igor Creciun a achitat taxa de timbru în cuantumul prevăzut de lege la depunerea prezentei acțiuni, fapt confirmat prin nota de plată anexată la dosar (f.d. 4).

143. Astfel, având în vedere soluția de admitere în parte a acțiunii și suportarea efectivă de către reclamant a taxei de timbru, instanța concluzionează, în temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, că suma de 200 de lei achitată cu acest titlu urmează a fi compensată reclamantului de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

144. Față de considerentele expuse, instanța concluzionează că acțiunea înaintată de reclamantul Igor Creciun urmează a fi admisă în parte, cu anularea Deciziei nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026 în partea ce vizează neincluderea în baza de calcul a pensiei a sporului pentru munca prestată în timpul nopții și a sporului pentru munca suplimentară, precum și cu anularea integrală a Deciziei nr. 471/26 din 1 aprilie 2026, emisă în procedura prealabilă. Totodată, Casa Națională de Asigurări Sociale urmează a fi obligată să emită un act administrativ individual favorabil privind recalcularea și plata pensiei reclamantului Igor Creciun, începând cu 31

ianuarie 2026, cu includerea în baza de calcul a pensiei a sporului pentru munca prestată în timpul nopții, în cuantum de 5 234,12 lei, și a sporului pentru munca suplimentară, în cuantum de 3 757,11 lei, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. De asemenea, de la Casa Națională de Asigurări Sociale urmează a fi încasată, în beneficiul reclamantului Igor Creciun, suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și suma de 200 de lei cu titlu de taxă de timbru. În rest, urmează a fi respinse ca neîntemeiate pretențiile reclamantului privind includerea în baza de calcul a pensiei a premiului anual, în cuantum de 9 269,86 lei, și a premiului unic, în cuantum de 7 300,00 lei, precum și pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în partea ce excede suma admisă de instanță, în cuantum de 6 000 lei.

145. În conformitate cu prevederile art. 195, 224 alin. (1) lit. b), 225, 229 și 232 din Codul administrativ, precum și ale art. 94, 96, 238 - 241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial acțiunea în contencios administrativ înaintată de Igor Creciun împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea la emiterea unui act administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se anulează parțial decizia de stabilire a pensiei nr. 94/2026/3588 din 27 februarie 2026, emisă de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica, municipiul Chișinău, în partea privind neincluderea în calculul pensiei a sporului pentru munca de noapte și a sporului pentru munca suplimentară.

Se anulează integral decizia nr. 471/26 din 1 aprilie 2026, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale în procedura prealabilă.

Se obligă Casa Națională de Asigurări Sociale să emită un act administrativ individual favorabil privind recalcularea și plata pensiei reclamantului Igor Creciun, începând cu data de 31 ianuarie 2026, cu includerea în calculul pensiei a sporului pentru munca de noapte în cuantum de 5 234,12 lei (*cinci mii două sute treizeci și patru de lei și 12 bani*) și a sporului pentru munca suplimentară în cuantum de 3 757,11 lei (*trei mii șapte sute cincizeci și șapte de lei și 11 bani*), consemnate în certificatul nr. 3 din 3 februarie 2026, eliberat de Inspectoratul de Poliție Bender.

Se încasează de la Casa Națională de Asigurări Sociale, în beneficiul lui Igor Creciun, suma de 4 000 (*patru mii*) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, precum și suma de 200 (*două sute*) lei, cu titlu de taxă de timbru, iar în total suma de 4 200 (*patru mii două sute*) lei.

În rest, se resping ca neîntemeiate pretențiile reclamantului Igor Creciun privind includerea în calculul pensiei a premiului anual în cuantum de 9 269,86 lei și a premiului unic în cuantum de 7 300 lei, precum și privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în partea ce excede suma admisă de instanță, în cuantum de 6 000 lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii

motivate. În cazul depunerii motivării apelului concomitent cu cererea de apel, aceasta se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător (*semnătura*) Constantin Bragoi

Copia corespunde originalului,
Judecător *Constantin Bragoi*